

تأثیر مقادیر و تقسیط نیتروژن بر صفات کمی و کیفی گیاه دارویی خردل در کشت تابستانه

امیرحسین شیرانی راد^{۱*}، محسن بیگدلی^۲ و ماهان رضانی^۳

۱- دانشیار، موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج؛ shiranirad_ahosseini@yahoo.com

۲- عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تاکستان

چکیده

به منظور مطالعه اثر مقادیر مختلف کود نیتروژن و تقسیط آن بر صفات کمی و کیفی گیاه دارویی خردل در کشت تابستانه، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار در سال زراعی ۱۳۸۷ در مرکز تحقیقات کشاورزی ورامین انجام شد. در این تحقیق، سه سطح کود نیتروژن (۷۵، ۱۵۰ و ۲۲۵ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار) و چهار روش تقسیط (روش اول: ۱/۳ پایه، ۱/۳ ساقه دهی، ۱/۳ غنچه دهی. روش دوم: ۱/۳ چهار تا شش برگی، ۱/۳ ساقه دهی، ۱/۳ غنچه دهی. روش سوم: ۱/۲ چهار تا شش برگی، ۱/۲ غنچه دهی. روش چهارم: ۱/۲ چهار تا شش برگی، ۱/۲ ساقه دهی، ۱/۲ غنچه دهی) مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج حاصل نشان داد که اثر تقسیط نیتروژن بر عملکرد دانه، میزان روغن دانه در سطح ۱٪ معنی دار شد و اثر مقدار نیتروژن بر تعداد خورجین در گیاه و میزان و عملکرد دانه در سطح ۱٪ معنی دار شد. اثر متقابل میزان و تقسیط نیتروژن بر میزان روغن دانه، در سطح ۱٪ معنی دار شد اما بر عملکرد دانه معنی دار نشد. مصرف ۷۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار با روش تقسیط ۱/۳ چهار تا شش برگی، ۱/۳ ساقه دهی، ۱/۳ غنچه دهی بیشترین عملکرد دانه و با روش تقسیط ۱/۲ چهار تا شش برگی، ۱/۲ غنچه دهی بیشترین میزان روغن دانه را تولید نمود. مصرف ۲۲۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار بیشترین تعداد خورجین در گیاه و مصرف ۱۵۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار بیشترین تعداد دانه در خورجین را نشان دادند.

واژه های کلیدی: خردل، کشت تابستانه، مقدار و تقسیط نیتروژن، اجزاء عملکرد و عملکرد روغن دانه.

مقدمه

است. دستیابی به افزایش بازدهی به روش های مختلفی امکان پذیر می گردد که ساده ترین راه آن استفاده بهینه از کود ها در خاک می باشد. علی رغم آن که استفاده از کودهای شیمیایی در سه دهه گذشته موفقیت های چشمگیری را در افزایش محصولات کشاورزی داشته ولی به دلیل عدم رعایت مصرف بهینه کود و نیز عدم توجه به

در ایران نیز مانند بسیاری از کشورهای در حال توسعه که با افزایش جمعیت مواجه اند ضرورت دارد که با توسعه بخش کشاورزی بیش از پیش توجه شود زیرا بایستی برای تامین مواد غذایی و ارتقا امر سرمایه گذاری در بخش کشاورزی با اصلاح روش های به نژادی و به زراعی و استفاده از نهاده های کشاورزی امکان پذیر

۱- آدرس نویسنده مسئول: کرج، جاده مردآباد، شهرک نهال و بذر، بخش دانه های روغنی.

* دریافت: ۸۹/۶/۱۸ و پذیرش: ۸۹/۹/۲۹

است. Mumtaz Akhtar Cheem و همکاران (۲۰۰۱)، طی آزمایشی که بر روی کلزا انجام دادند به این نتیجه رسیدند که اثر نیتروژن بر تعداد خورجین در متر مربع معنی دار بوده و میزان نیتروژن ۱۳۵ کیلوگرم در هکتار بالاترین تعداد خورجین در متر مربع را نشان داده. به طور کلی افزایش میزان نیتروژن باعث افزایش تعداد خورجین در متر مربع می گردد، همچنین Singh و همکاران، (۱۹۸۵) گزارش دادند که گیاه خردل هندی با افزایش میزان نیتروژن، تعداد خورجین در متر مربع افزایش می یابد. ممتاز اختر و همکاران در سال ۲۰۰۱، گزارش دادند که اثر نیتروژن بر تعداد دانه در خورجین معنی دار است و سطح نیتروژن ۱۳۵ کیلوگرم در هکتار بالاترین تعداد دانه در خورجین نسبت به سطوح نیتروژن شاهد، ۴۵ و ۹۰ کیلوگرم در هکتار در گیاه کلزا نشان داد. Qayyum و همکاران (۱۹۹۱) گزارش دادند که میزان نیتروژن تا ۱۲۰ کیلوگرم در هکتار باعث افزایش تعداد دانه در خورجین می شود، همچنین اثر سطوح مختلف نیتروژن بر وزن هزار دانه معنی دار بوده است. بیشترین میزان وزن هزار دانه در سطح ۱۳۵ کیلوگرم در هکتار نیتروژن ثبت گردیده و کمترین مربوط به شاهد بوده است.

مواد و روش ها

این آزمایش در تابستان سال ۱۳۸۷ در محل مزرعه تحقیقاتی جهاد کشاورزی ورامین واقع در شهرستان ورامین انجام گرفت. طول جغرافیایی محل اجرای آزمایش ۵۱ درجه و ۳۷ دقیقه و ۵۷ ثانیه، عرض جغرافیایی ۳۵ درجه و ۲۰ دقیقه و ۳۸ ثانیه و ارتفاع آن از سطح دریا ۹۲۷ متر می باشد. براساس میانگین داده های ۶ سال اخیر اداره هواشناسی ورامین، متوسط بارندگی سالانه منطقه ۱۶۵ میلی متر می باشد و بارندگی عموماً در اواخر آبان ماه شروع شده و تقریباً در اواخر اردیبهشت ماه پایان می یابد. کمترین میزان بارندگی در ماه های مرداد و شهریور با ۰/۱ میلی متر و بیشترین مقدار آن نیز در بهمن

مسایل زیست محیطی، تداوم مصرف نا متعادل کودها اثرات تخریبی بر جای گذاشته است. که از جمله این اثرات سو تجمع نیترات در آب های زیر زمینی می باشد. در ایران مصرف نا متعادل کودهای شیمیایی و عدم استفاده بهینه از آن ها به دلیل رایج نبودن آزمون خاک و تجزیه گیاه از عواملی هستند که در آلودگی محیط زیست نقش دارند با توجه به مراتب فوق، تمرکز بر افزایش تولید در واحد سطح مهم ترین راهبرد کشور در امر کشاورزی می باشد تا کلیه عوامل موثر به کار گرفته شود. در ایران به دلایل متعدد از جمله عدم ترویج مبنای صحیح تغذیه گیاهی و حاکمیت غلط نحوه مصرف کود نیتروژن، راندمان مصرف کود نیتروژن بسیار پایین است (فرهمند و همکاران، ۱۳۸۵). کود نقش مهمی بر رشد و اثر معنی داری بر عملکرد دانه، تعداد دانه در هر خورجین و تولید روغن دارد. و یک توصیه واحد برای مصرف نیتروژن و فسفر توسط متخصصین کشاورزی ارائه نشده است، Roy و همکاران (۱۹۸۱) و Khan و همکاران (۱۹۸۷)، ۱۰۰-۲۰ کیلوگرم در هکتار برای P-N به ترتیب برای رسیدن به بالاترین عملکرد دانه خردل و کلزا توصیه کردند در صورتی که Imtiaz و همکاران (۱۹۹۲) و Musa و همکاران (۱۹۹۴)، مصرف ۱۰۰-۷۵ کیلوگرم در هکتار P-N به ترتیب برای بالاترین عملکرد دانه این گیاه گزارش نمودند. Hatam and Abbasi (۱۹۹۴) توصیه کردند که برای مناطق Punjab, Sindh, NWFP در پاکستان مصرف ۱۱۲:۵۶، ۴۰:۴۰ و ۷۵:۵۰ کیلوگرم در هکتار به ترتیب، N-P مناسب می باشد. Roshni و همکاران (۲۰۰۷) طی پژوهش خود در گیاه شلغم روغنی^۱ اظهار داشتند که سطوح نیتروژن به طور تصاعدی باعث افزایش ارتفاع گیاه و تعداد شاخه های فرعی گردید و همچنین اثر نیتروژن بر اجزای عملکرد مانند تعداد خورجین در گیاه، تعداد بذر در خورجین، و وزن هزار دانه معنی دار بوده است و اثر نیتروژن بر صفات عملکرد دانه، شاخص برداشت، عملکرد روغن و درصد روغن نیز معنی دار بوده

^۱ Brassica campestris L.

اصلی ، تعداد دانه در خورجین فرعی ، تعداد دانه در خورجین، طول خورجین اصلی ، طول خورجین فرعی و طول خورجین به صورت تصادفی انتخاب شد و بقیه صفات شامل ؛ عملکرد بیولوژیک ، عملکرد دانه ، وزن هزار دانه ، میزان روغن و پروتئین دانه بعد از برداشت مورد ارزیابی قرار گرفت. تعداد خورجین ساقه اصلی در هر ۱۰ نمونه از هر کرت شمارش گردید و میانگین آن ها به عنوان تعداد خورجین در ساقه اصلی در نظر گرفته شد. تعداد خورجین شاخه فرعی در هر ۱۰ نمونه از هر کرت جداگانه شمارش گردید و میانگین آن ها به عنوان تعداد خورجین در شاخه فرعی در نظر گرفته شد. تعداد خورجین در گیاه از میانگین تعداد خورجین ساقه اصلی و تعداد خورجین شاخه فرعی محاسبه گردید. تعداد خورجین در ساقه اصلی در ۱۰ بوته از هر کرت شمارش گردید و میانگین آن ها به عنوان تعداد خورجین در ساقه اصلی در آن کرت در نظر گرفته شد. تعداد خورجین در شاخه ها در ۱۰ بوته از هر کرت شمارش گردید و میانگین آن ها به عنوان تعداد خورجین در شاخه ها در آن در نظر گرفته شد و تعداد دانه در خورجین با محاسبه میانگین تعداد دانه در خورجین ساقه اصلی و تعداد دانه خورجین شاخه های فرعی محاسبه گردید. عملکرد دانه توسط ترازوی دیجیتال سه صفر بعد از جدا کردن دانه ها از ما بقی گیاه اندازه گیری و بر حسب کیلوگرم در هکتار محاسبه گردید. وزن هزار دانه با شمارش دستی هزار دانه از هر کرت و اندازه گیری وزن آن ها توسط ترازوی دیجیتال سه صفر محاسبه گردید. به منظور تعیین درصد روغن دانه از روش سوکسله استفاده گردید.

عملکرد دانه × درصد روغن

عملکرد روغن دانه = $\frac{\text{عملکرد دانه} \times \text{درصد روغن}}{100}$

۱۰۰

بعد از محاسبه درصد روغن دانه با استفاده از رابطه بالا عملکرد روغن دانه برای هر کرت محاسبه گردید. اطلاعات حاصل از طریق برنامه آماری MSTAT-C

ماه به مقدار ۶۶ میلی متر گزارش شده است. میزان کل بارندگی در طول فصل زراعی ، ۱۱۰ میلی متر بود. این منطقه طبق طبقه بندی دومارتن جزو اقلیم خشک و طبق طبقه بندی سلیا نینوف جزو اقلیم فرا خشک طبقه بندی شده است. میانگین حداکثر درجه حرارت سالانه در ۶ سال گذشته ۳۰ درجه سانتی گراد در تیرماه بود ، میانگین حداقل آن به میزان ۳/۳ درجه سانتی گراد دردی ماه بوده است. متوسط درجه حرارت منطقه در ۶ سال اخیر برابر ۱۷ درجه سانتی گراد گزارش شده است. این طرح به صورت آزمایش فاکتوریل در قالب بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار به اجرا درآمد. تیمارها در این آزمایش به شرح زیر می باشد: میزان کود نیتروژن در سه سطح شامل مصرف ۷۵ ، ۱۵۰ ، ۲۲۵ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار بود، که به ترتیب ۰.۵۰٪ ، ۱.۰۰٪ ، ۱.۵۰٪ توصیه شده بودند. تقسیط کود نیتروژن در ۴ سطح شامل ؛ (۱) - ۱/۳ پایه و ۱/۳ ساقه دهی و ۱/۳ غنچه دهی، (۲) - ۱/۳ چهار تا شش برگی و ۱/۳ ساقه دهی و ۱/۳ غنچه دهی، (۳) - ۱/۲ چهار تا شش برگی و ۱/۲ غنچه دهی، (۴) - ۱/۲ چهار تا شش برگی و ۱/۲ ساقه دهی بودند. هر تکرار شامل ۱۲ کرت و جهت عدم نفوذ نیتروژن در هنگام آبیاری سه پشته نکاشت منظور شد. هر کرت شامل ۴ خط کشت به طول ۴ متر بود که فاصله خطوط ۳۰ سانتی متر در نظر گرفته شد. دو خط کناری به عنوان حاشیه در نظر گرفته شد و کلیه اندازه گیری ها توسط نمونه برداری از دوخط میانی انجام پذیرفت . بین هر تکرار، ۶ متر فاصله جهت احداث نمودن سر آب و فاز آب به صورت جدا گانه در نظر گرفته شد. مساحت زمین مورد آزمایش ۱۰۰۴/۴ متر مربع با ابعاد ۳۷/۲ × ۲۷ متر بود. تیمار های کودی مورد نظر در زمان های پیش بینی شده در زیر ردیف کاشت به صورت نواری از منبع اوره اعمال شدند. حدود ۱۰ روز قبل از رسیدن گیاه، تعداد ۱۰ بوته از هر کرت آزمایشی جهت اندازه گیری برخی نظیر ؛ ارتفاع گیاه ، قطر ساقه، تعداد شاخه فرعی در گیاه ، تعداد خورجین در ساقه اصلی ، تعداد خورجین در شاخه ها ، تعداد خورجین در گیاه، تعداد دانه درخورجین

افزایش تعداد شاخه های فرعی در بوته شده و از طریق افزایش سطح فتوسنتزی و تولید آسیمیلات ها سبب می شود که تعداد بیشتری از گل ها به خورجین تبدیل شوند (زنگانی، ۱۳۸۱). مقایسه میانگین های اثر متقابل میزان و تقسیط نیتروژن نشان داد که مصرف ۱۵۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار با روش تقسیط ۱/۲ چهار تا شش برگگی، ۱/۲ غنچه دهی با میانگین ۵۲۰/۸ بیشترین تعداد خورجین در گیاه را نشان داد که با مصرف ۲۲۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار با همین روش تقسیط (۱/۲ چهار تا شش برگگی، ۱/۲ غنچه دهی) با میانگین ۵۰۷/۱ در گروه آماری مشابهی قرار گرفت. کمترین تعداد خورجین در گیاه را مصرف ۷۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار با روش تقسیط ۱/۳ پایه، ۱/۳ اساقه دهی، ۱/۳ غنچه دهی با میانگین ۲۷۷/۹ را به خود اختصاص داد که با همان مقدار نیتروژن (۷۵ کیلوگرم در هکتار) با روش تقسیط ۱/۳ چهار تا شش برگگی، ۱/۳ اساقه دهی، ۱/۳ غنچه دهی با میانگین ۲۸۵/۸ در گروه آماری یکسانی قرار گرفت. در سطح ۱۵۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار روش تقسیط ۱/۲ چهار تا شش برگگی، ۱/۲ غنچه دهی با میانگین ۵۲۰/۸ بالاترین و روش تقسیط ۱/۳ چهار تا شش برگگی، ۱/۳ اساقه دهی، ۱/۳ غنچه دهی، با میانگین ۳۱۷/۳ پایین ترین تعداد خورجین در گیاه را نشان دادند.

تعداد دانه در خورجین: نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان داد که اثر ساده میزان نیتروژن بر تعداد دانه در خورجین در سطح ۵٪ معنی دار شد. اما اثر ساده تقسیط نیتروژن و همچنین اثر متقابل سطوح کود نیتروژن با روش های تقسیط نیتروژن بر تعداد دانه در خورجین معنی دار نشد. در صورتی که زنگانی (۱۳۸۱) نشان داد که زمان مصرف کود سرک نیتروژن می تواند روی تعداد دانه در خورجین اثر داشته باشد چون در این زمان آغازه های گل آذین در حال تشکیل شدن هستند. مصرف ۱۵۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار با میانگین ۳/۹۱۸ بیشترین و مصرف ۷۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار با میانگین ۳/۵۲۳ کمترین تعداد دانه در خورجین را تولید نمودند. Mumtaz Akhtar

مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته و میانگین ها از طریق آزمون چند دامنه ای دانکن مقایسه شدند.

نتایج و بحث

تعداد خورجین در گیاه : نتایج بدست

آمده از تجزیه واریانس نشان داد که اثر ساده مقدار نیتروژن بر تعداد خورجین در گیاه در سطح ۱٪ معنی دار بود، اما اثر ساده تقسیط نیتروژن و اثر متقابل مقدار و تقسیط نیتروژن بر تعداد خورجین در گیاه معنی دار نبود. بیشترین تعداد خورجین در گیاه را مصرف ۲۲۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار با میانگین ۴۴۲/۶ به خود اختصاص داد که با مصرف ۱۵۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار با میانگین ۴۰۳/۹ در یک آماری قرار گرفت و کمترین تعداد را مصرف ۷۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار با میانگین ۲۹۷/۱ به خود اختصاص داد. Mumtaz Akhtar Cheem و همکاران (۲۰۰۱)، نیز اظهار کردند که اثر نیتروژن بر تعداد خورجین در متر مربع در گیاه کلزا معنی دار بوده است و میزان نیتروژن ۱۳۵ کیلوگرم در هکتار بالاترین تعداد خورجین در متر مربع را نشان داده است. همچنین Singh و همکاران (۱۹۸۵) گزارش دادند که گیاه خردل هندی با افزایش میزان نیتروژن، تعداد خورجین در متر مربع افزایش می یابد. بالا رفتن تعداد خورجین در گیاه با افزایش مصرف نیتروژن توسط Narang و همکاران (۱۹۹۳) و Wojnowska (۱۹۹۵) و Mankotish and Sharma (۱۹۹۷) و میرزا شاهی و همکاران (۱۳۷۹) و نیز گزارش شده است. بیشترین تعداد خورجین در گیاه را روش تقسیط ۱/۲ چهار تا شش برگگی، ۱/۲ غنچه دهی با میانگین ۴۴۶ به خود اختصاص داد و کمترین تعداد را روش تقسیط ۱/۳ چهار تا شش برگگی، ۱/۳ اساقه دهی، ۱/۳ غنچه دهی، با میانگین ۳۴۳/۴ به خود اختصاص داد که با روش تقسیط ۱/۳ پایه، ۱/۳ اساقه دهی، ۱/۳ غنچه دهی، با میانگین ۳۴۵/۶ در یک گروه آماری قرار گرفت. مصرف نیتروژن در ابتدای گلدهی منجر به تحریک گیاه در جهت

و همکاران (۲۰۰۱)، Narang و همکاران (۱۹۹۳) و Mankotish and Sharma (۱۹۹۵) و Qayyum (۱۹۹۷) و همکاران (۱۹۹۱) گزارش دادند که اثر نیتروژن بر وزن هزار دانه معنی دار بوده است. نتایج بدست آمده از مقایسه میانگین های اثر متقابل میزان و تقسیط نیتروژن نشان داد که مصرف ۱۵۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار با روش تقسیط ۱/۲ چهار تا شش برگی، ۱/۲ غنچه دهی با میانگین ۸/۸۰۷ گرم بیشترین و مصرف ۲۲۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار با روش تقسیط ۱/۲ چهار تا شش برگی، ۱/۲ غنچه دهی با میانگین ۸/۸۰۷ گرم بیشترین و مصرف ۲۲۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار با روش تقسیط ۱/۲ چهار تا شش برگی، ۱/۲ غنچه دهی با میانگین ۶/۹۸۳ کمترین وزن هزار دانه را تولید نمود. در سطح ۱۵۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار روش تقسیط ۱/۲ چهار تا شش برگی، ۱/۲ غنچه دهی با میانگین ۸/۸۰۷ گرم بیشترین و روش تقسیط ۱/۲ چهار تا شش برگی، ۱/۲ اساقه دهی با میانگین ۷/۳۸۳ گرم کمترین وزن هزار دانه را نشان دادند. در سطح ۲۲۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار روش تقسیط ۱/۳ پایه، ۱/۳ اساقه دهی، ۱/۳ غنچه دهی با میانگین ۸/۳۹۷ گرم بیشترین و روش تقسیط ۱/۲ چهار تا شش برگی، ۱/۲ غنچه دهی با میانگین ۶/۹۸۳ گرم کمترین وزن هزار دانه را تولید نمودند.

عملکرد دانه: اثر ساده مقدار نیتروژن و همچنین اثر ساده تقسیط نیتروژن بر عملکرد دانه در سطح ۱٪ معنی دار بود، اما اثر متقابل کود نیتروژن با تقسیط نیتروژن معنی دار نشد. که مصرف ۷۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار با میانگین ۹۸۵/۲ کیلوگرم در هکتار بیشترین و مصرف ۲۲۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار با میانگین ۶۶۴/۳ کیلوگرم در هکتار کمترین عملکرد دانه را به خود اختصاص دادند.

Mumtaz Akhtar Cheem و همکاران (۲۰۰۱) گزارش دادند که اثر نیتروژن بر عملکرد دانه معنی دار بود و با به کار بردن سطح نیتروژن ۱۳۵ کیلوگرم در هکتار بیشترین عملکرد دانه حاصل شد و کمترین عملکرد دانه مربوط به شاهد بوده است که مرتبط می باشد با بالا رفتن شاخص های برداشت مانند تعداد خورجین، تعداد بذر در

Cheem و همکاران (۲۰۰۱) اظهار کردند که اثر نیتروژن بر تعداد دانه در خورجین معنی دار است و مصرف ۱۳۵ کیلوگرم در هکتار بالاترین تعداد دانه در خورجین نسبت به سطوح نیتروژن شاهد، ۴۵ و ۹۰ کیلوگرم در هکتار در گیاه کلزا نشان داد. Qayyum و همکاران (۱۹۹۱) گزارش دادند که میزان نیتروژن تا ۱۲۰ کیلوگرم در هکتار باعث افزایش تعداد دانه در خورجین می شود. بالا رفتن تعداد دانه در خورجین با افزایش مصرف نیتروژن توسط Narang و همکاران (۱۹۹۳) و Wojnowska

(۱۹۹۵) و Mankotish and Sharma (۱۹۹۷) و میرزا شاهی و همکاران (۱۳۷۹) نیز گزارش شده است. مقایسه میانگین اثر متقابل کود نیتروژن و روش تقسیط نیتروژن نشان داد که مصرف ۱۵۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار با روش تقسیط ۱/۳ چهارتا شش برگی، ۱/۳ اساقه دهی، ۱/۳ غنچه دهی با میانگین ۴/۱۳۳ بیشترین تعداد دانه را به خود اختصاص داد که با مصرف ۲۲۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار با همین روش تقسیط با میانگین ۴/۰۲۳ و سطح نیتروژن ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار با روش تقسیط ۱/۳ پایه، ۱/۳ اساقه دهی، ۱/۳ غنچه دهی با میانگین ۳/۹۸۷ در یک گروه آماری قرار گرفتند. و کمترین تعداد دانه در خورجین مربوط به مصرف ۲۲۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار با روش تقسیط ۱/۳ پایه، ۱/۳ اساقه دهی، ۱/۳ غنچه دهی با میانگین ۳/۲۵۷ بود که در گروه آماری جدا گانه ای قرار گرفت. در سطح ۲۲۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار روش تقسیط ۱/۳ چهارتا شش برگی، ۱/۳ اساقه دهی، ۱/۳ غنچه دهی با میانگین ۴/۰۲۳ بالاترین و روش تقسیط ۱/۳ پایه، ۱/۳ اساقه دهی، ۱/۳ غنچه دهی با میانگین ۳/۲۵۷ پایین ترین تعداد دانه در خورجین را نشان دادند.

وزن هزار دانه: اثر ساده مقدار و تقسیط نیتروژن و همچنین اثر متقابل آن ها بر وزن هزار دانه معنی دار نشد. معارفی و همکاران (۱۳۷۷) نیز گزارش دادند که وزن هزار دانه عکس العمل معنی داری نسبت به سطوح نیتروژن سرک نشان نمی دهد. اما Mumtaz Akhtar Cheem

در هکتار روش تقسیط ۱/۳ چهارتا شش برگی، ۱/۳ اساقه دهی، ۱/۳ غنچه دهی با میانگین ۸۶۶/۱ کیلوگرم در هکتار بالاترین و روش تقسیط ۱/۲ چهار تا شش برگی، ۱/۲ غنچه دهی با میانگین ۵۰۶/۷ کیلوگرم در هکتار پایین ترین عملکرد دانه را نشان دادند. اسماعیلی و همکاران (۱۳۸۱) ضمن بررسی میزان و زمان مصرف کود ازته در زراعت کلزا، حداکثر محصول دانه را پس از مصرف ۳۰۰ کیلوگرم اوره در دو نوبت گزارش کردند. در صورتی که نتایج تحقیق میرزا شاهی و همکاران نشان داد بیشترین عملکرد از کاربرد ۱۸۰ کیلوگرم ازت خالص در هکتار، به صورت سه بار تقسیط (یک سوم در زمان کاشت، یک سوم در زمان خروج از ریز و یک سوم قبل از گلدهی) به دست آمد. این تیمار نسبت به شاهد حدود ۱/۵ تن در هکتار افزایش عملکرد داشت. Islam & Evans (۱۹۹۴) اثرات مقادیر مختلف نیتروژن و خوابیدگی، در طی یک آزمایش مزرعه ای بر روی کلزا را مشخص کردند. در این آزمایش وضعیت عملکرد بذر در سطح کودی ۲۰۰ کیلوگرم در مقایسه با شاهد ۱۶٪ کاهش یافته بود، که در واقع این کاهش عملکرد را به خوابیدگی اساقه ها در سطح زمین مربوط دانستند. Gilbert and Tucker (۱۹۹۷) با مطالعه اثر منابع، مقادیر و زمان مصرف کودهای نیتروژن بر روی عملکرد و رشد گلرنگ نتیجه گرفتند که افزایش عملکرد، زمانی بدست آمد که نیمی از نیتروژن مصرفی در موقع کاشت و نیمی دیگر در مرحله خروج از ریزت مصرف شد.

میزان روغن دانه: اثر ساده مقدار نیتروژن و تقسیط نیتروژن و همچنین اثر متقابل آن ها بر درصد روغن در سطح ۱٪ معنی دار گردید. مصرف ۷۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار با میانگین ۲۶/۲۹ درصد بیشترین میزان روغن را به خود اختصاص داد و مصرف ۲۲۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار با میانگین ۲۴/۱۱ درصد کمترین درصد روغن را به خود اختصاص داد که با مصرف ۱۵۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار در گروه های آماری یکسانی قرار گرفت. مقایسه

خورجین، و وزن هزار دانه که همچنین توسط Narang و همکاران (۱۹۹۳) و Wojnowska (۱۹۹۵) و Mankotish and Sharma (۱۹۹۷) گزارش شده است. مصرف ۷۵ کیلوگرم نیتروژن در هکتار با میانگین ۹۸۵/۲ کیلوگرم در هکتار بیشترین و سطح نیتروژن ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار با میانگین ۶۶۴/۳ کیلوگرم در هکتار کمترین عملکرد دانه را به خود اختصاص دادند. با روش تقسیط ۱/۳ پایه، ۱/۳ اساقه دهی، ۱/۳ غنچه دهی با میانگین ۹۴۷/۸ کیلوگرم در هکتار در یک گروه آماری قرار گرفت و روش تقسیط ۱/۲ چهار تا شش برگی، ۱/۲ اساقه دهی با میانگین ۶۹۲/۹ کیلوگرم در هکتار کمترین عملکرد دانه را به خود اختصاص داد و با روش تقسیط ۱/۲ چهار تا شش برگی، ۱/۲ غنچه دهی با میانگین ۷۶۲/۴ کیلوگرم در هکتار در گروه آماری مشابهی قرار گرفت. دانش شهرکی و همکاران (۱۳۸۶) طی پژوهشی بر برخی صفات زراعی کلزا بیان کردند که اثر زمان مصرف نیتروژن بر عملکرد دانه معنی دار بوده است به صورتی که مصرف نیتروژن در سه نوبت (T₁) بیشترین عملکرد را نشان داد. Patric و Smith (۱۹۹۳) گزارش کردند که تقسیط کود نیتروژن، کارایی انتقال مجدد آنرا بالا می برد. زیرا قسمت زیادی از انتقال مجدد نیتروژن به دانه، ناشی از تیمار مصرف زود نیتروژن بوده است. مقایسه میانگین اثر متقابل کود نیتروژن با تقسیط نیتروژن نشان داد بیشترین عملکرد دانه به سطح نیتروژن ۷۵ کیلوگرم در هکتار با روش تقسیط ۱/۳ چهارتا شش برگی، ۱/۳ اساقه دهی، ۱/۳ غنچه دهی با میانگین ۱۲۶۵ کیلوگرم در هکتار با روش تقسیط ۱/۲ چهار تا شش برگی، ۱/۲ غنچه دهی، با میانگین ۵۰۶/۷ کیلوگرم در هکتار اختصاص پیدا کرد. در سطح نیتروژن ۷۵ کیلوگرم در هکتار روش تقسیط ۱/۳ چهارتا شش برگی، ۱/۳ اساقه دهی، ۱/۳ غنچه دهی با میانگین ۱۲۶۵ کیلوگرم در هکتار بالاترین و روش تقسیط ۱/۲ چهار تا شش برگی، ۱/۲ اساقه دهی با میانگین ۷۰۶/۳ کیلوگرم در هکتار پایین ترین عملکرد دانه را نشان دادند. در سطح نیتروژن ۲۲۵ کیلوگرم

نیترژن در هکتار با میانگین ۱۵۹/۸ کیلوگرم در هکتار کمترین عملکرد روغن را تولید نمود. Nasr و همکاران (۱۹۷۸) گزارش کردند که مصرف ۸۵ کیلوگرم نیترژن در هکتار برای عملکرد مطلوب دانه و روغن گلرنگ مناسب بود. روش تقسیط ۱/۳ چهارتا شش برگی، ۱/۳ اساقه دهی، ۱/۳ غنچه دهی با میانگین ۲۷۱/۹ کیلوگرم در هکتار بیشترین عملکرد روغن را به خود اختصاص داد و روش تقسیط ۱/۲ چهار تا شش برگی، ۱/۲ اساقه دهی با میانگین ۱۷۶/۷ کیلوگرم در هکتار کمترین عملکرد روغن را به خود اختصاص داد که با دو روش باقی مانده دیگر در یک گروه آماری قرار گرفت. مقایسه میانگین های اثر متقابل میزان و تقسیط نیترژن نشان داد که مصرف ۷۵ کیلوگرم نیترژن در هکتار با روش تقسیط ۱/۳ چهارتا شش برگی، ۱/۳ اساقه دهی، ۱/۳ غنچه دهی با میانگین ۳۴۴/۸ کیلوگرم نیترژن در هکتار بیشترین و مصرف ۲۲۵ کیلوگرم نیترژن در هکتار با روش تقسیط ۱/۲ چهار تا شش برگی، ۱/۲ غنچه دهی با میانگین ۱۰۹/۷ کیلوگرم در هکتار کمترین عملکرد روغن را به خود اختصاص دادند. Mumtaz Akhtar Cheem و همکاران (۲۰۰۱) گزارش دادند که اثر سطوح نیترژن بر عملکرد روغن معنی دار بوده و بیشترین عملکرد روغن در سطح نیترژن ۱۳۵ کیلوگرم در هکتار مشاهده شده که می توان آن را مرتبط با افزایش عملکرد دانه دانست. نتایج نشان داد که با مصرف کود نیترژن ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار، افزایش تعداد خورجین، تعداد دانه در خورجین در گیاه را شاهد بودیم. اما افزایش مصرف نیترژن بر وزن هزار دانه تاثیر معنی دار نشان نداد. با بالا رفتن میزان اجزای عملکرد، با افزایش مصرف نیترژن، پتانسیل تولید دانه در گیاه بالا می رود، اما نتایج نشان داد با وجود شرایط محیطی آزمایش، گیاهان فرصت استفاده از این پتانسیل ها را، برای افزایش تولید پیدا نکردند و بالاترین عملکرد دانه را سطح ۷۵ کیلوگرم در هکتار نشان داد. بالاترین عملکرد دانه از روش تقسیط یک سوم چهار تا شش برگی، یک سوم اساقه دهی، یک سوم غنچه دهی بدست می آید. همچنین این آزمایش

میانگین ها نشان داد که روش تقسیط ۱/۳ چهارتا شش برگی، ۱/۳ اساقه دهی، ۱/۳ غنچه دهی با میانگین ۲۵/۸۸ درصد بیشترین میزان روغن را نشان داد که به جز روش تقسیط ۱/۳ پایه، ۱/۳ اساقه دهی، ۱/۳ غنچه دهی با میانگین ۲۲/۴۵ درصد که کمترین میزان روغن را نشان داد، با بقیه روش تقسیط ها در گروه آماری یکسانی قرار گرفت. مقایسه میانگین های اثر متقابل میزان و تقسیط نیترژن نشان داد که مصرف ۷۵ کیلوگرم نیترژن در هکتار با روش تقسیط ۱/۲ چهار تا شش برگی، ۱/۲ غنچه دهی با میانگین ۲۸/۸۵ درصد بیشترین میزان روغن را به خود اختصاص داد که با مصرف ۱۵۰ کیلوگرم نیترژن در هکتار با روش تقسیط ۱/۳ چهارتا شش برگی، ۱/۳ اساقه دهی، ۱/۳ غنچه دهی با میانگین ۲۸/۰۵ درصد در گروه آماری یکسانی قرار گرفت. مصرف ۱۵۰ کیلوگرم نیترژن در هکتار با روش تقسیط ۱/۳ پایه، ۱/۳ اساقه دهی، ۱/۳ غنچه دهی با میانگین ۱۹/۴ درصد کمترین درصد روغن را به خود اختصاص داد. افزایش نیترژن رسیدن گیاه به حداکثر درصد روغن دانه را به تأخیر انداخته و منجر به طولانی تر شدن نمو خورجین می شود، در نتیجه دانه از رسیدن به بلوغ کامل وامانده و درصد روغن کاهش می یابد (احمدی و جاویدفر، ۱۳۷۷). صادقی پور (۱۳۷۵) در منطقه اهواز نشان داد که با افزایش نیترژن تا ۱۸۰ کیلوگرم در هکتار، عملکرد و درصد پروتئین دانه کلزا افزایش و درصد روغن دانه کاهش می یابد.

عملکرد روغن دانه: نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان داد اثر ساده مصرف نیترژن و تقسیط نیترژن بر عملکرد روغن دانه در سطح ۱٪ معنی دار شد و اثر متقابل مصرف نیترژن با تقسیط نیترژن بر عملکرد روغن دانه در سطح ۵٪ معنی دار شد. مصرف ۷۵ کیلوگرم نیترژن در هکتار با میانگین ۲۵۶/۶ کیلوگرم نیترژن در هکتار بیشترین عملکرد روغن را به خود اختصاص داد که با مصرف ۱۵۰ کیلوگرم نیترژن با میانگین ۲۲۷/۲ کیلوگرم در هکتار در یک گروه آماری قرار گرفت و مصرف ۲۲۵ کیلوگرم

نشان داد که با افزایش مصرف نیتروژن بالاتر از ۷۵ کیلوگرم در هکتار میزان روغن دانه و عملکرد روغن دانه کاهش می یابد.

جدول ۱- مشخصات خاک مزرعه آزمایشی در عمق ۰-۳۰ سانتی متری

عمق (cm)	درصد اشباع (sp)	هدایت الکتریکی (EC) (Mmho/cm)	اسیدیته خاک (pH)	کربن آلی (درصد)	نیترژن (درصد)	فسفر قابل جذب (ppm)	پتاسیم قابل جذب (ppm)	رس (درصد)	سیلت (درصد)	شن (درصد)
۰-۳۰	۳۸,۵	۱,۲	۷,۵	۰,۵۶	۰,۰۸	۹	۲۰۱	۴۲	۵۰	۸
۳۰-۶۰	۴۲,۵	۱,۵	۷,۹	۰,۳۰	-	۴,۲	۱۵۳	۴۰	۴۶	۱۴

جدول ۲- نتایج جدول تجزیه واریانس صفات تعداد خورجین، تعداد دانه در خورجین، وزن هزار دانه، عملکرد دانه، میزان روغن دانه، عملکرد روغن دانه

میانگین مربعات						درجه آزادی	منابع تغییرات
تعداد خورجین	تعداد دانه در خورجین	وزن هزار دانه	عملکرد دانه	میزان روغن دانه	عملکرد روغن دانه		
۱۹۶۲۸/۰ ^{ns}	۰/۴۹ ^{ns}	۰/۲۵ ^{ns}	۶۹۱۳۵/۰ ^{ns}	۱۰/۴ ^{**}	۴۵۶۲/۰ ^{ns}	۲	تکرار
۶۸۰۸۹/۳ ^{**}	۰/۴۸۹*	۰/۱۸ ^{ns}	۳۵۴۰۵۷/۹ ^{**}	۱۶/۵ ^{**}	۲۹۵۴/۹ ^{**}	۲	مقدار نیترژن
۲۰۹۱۰/۷ ^{ns}	۰/۲۱ ^{ns}	۰/۳۷ ^{ns}	۲۲۹۷۵۸/۶ ^{**}	۲۴/۹ ^{**}	۱۴۸۵۱/۰ ^{**}	۳	تقسیم نیترژن
۶۱۸۷/۱ ^{ns}	۰/۱۲ ^{ns}	۰/۹۶ ^{ns}	۴۶۷۴۶/۷ ^{ns}	۲۸/۴ ^{**}	۴۵۸۷/۱*	۶	مقدار نیترژن × تقسیم نیترژن
۷۰۱۵/۰	۰/۱۳	۰/۴۴	۲۶۸۵۳/۷	۱/۶	۱۷۴۷/۳	۲۲	خطا
۲۱/۹۷	۹/۹۴	۸/۴۲	۱۹/۰۵	۵/۲۱	۱۹/۴۹		ضریب تغییرات (درصد)

** : معنی دار در سطح ۱٪

* : معنی دار در سطح ۵٪

ns: غیر معنی دار

جدول ۳- مقایسه میانگین اثر ساده مقدار و تقسیط نیتروژن بر صفات تعداد خورجین، تعداد دانه در خورجین، وزن هزار دانه،

عملکرد دانه، میزان روغن دانه، عملکرد روغن دانه

تیمار	تعداد خورجین در گیاه	تعداد دانه در خورجین	وزن هزار دانه (گرم)	عملکرد دانه (kg/ha)	میزان روغن دانه (درصد)	عملکرد روغن دانه (kg/ha)
نیتروژن (kg/ha)						
۷۵	۲۹۷/۱ b	۳/۵ b	۷/۹ a	۹۸۵/۲ a	۲۶/۳ a	۲۵۶/۶ a
۱۵۰	۴۰۳/۹ a	۳/۹ a	۸/۰ a	۹۳۰/۸ a	۲۴/۴ b	۲۲۷/۲ a
۲۲۵	۴۴۲/۶ a	۳/۷ ab	a۷/۷	۶۶۴/۳ b	b۲۴/۱	b۱۵۹/۸
تقسیم نیتروژن						
T1	۳۴۵/۶ b	۳/۶ a	۸/۲ a	۹۴۷/۸ a	۲۲/۴ b	۲۰۹/۰ b
T2	۳۴۳/۴ b	۳/۹ a	۷/۷ a	۱۰۳۷ a	۲۵/۹ a	۲۷۱/۹ a
T3	۴۴۶ a	۳/۶ a	۷/۹ a	۷۶۲/۴ b	۲۵/۸ a	۲۰۰/۵ b
T4	۳۸۹/۸ ab	۳/۷ a	۷/۷ a	۶۹۲/۹ b	۲۵/۶ a	۱۷۶/۷ b

اعدادی که در هر ستون حداقل دارای یک حرف مشترک هستند فاقد تفاوت معنی دار بر اساس آزمون دانکن در سطح ۵ درصد می باشند.

جدول ۴- مقایسه میانگین اثر متقابل مقدار و تقسیط نیتروژن بر صفات تعداد خورجین، تعداد دانه در خورجین، وزن هزار دانه، عملکرد روغن دانه، میزان روغن دانه (درصد)، عملکرد روغن دانه (kg/ha)

مقدار نیتروژن (kg/ha)	تقسیم نیتروژن	تعداد خورجین در گیاه	تعداد دانه در خورجین	وزن هزار دانه (گرم)	عملکرد دانه (kg/ha)	میزان روغن دانه (درصد)	عملکرد روغن دانه (kg/ha)
۷۵	T1	۲۷۷/۹ c	۳/۴ ab	۸/۰ abc	۱۱۶۴ ab	۲۲/۷ d	۲۶۹/۹ bc
	T2	۲۸۵/۸ c	۳/۶ ab	۷/۷ abc	۱۲۶۵ a	۲۷/۱ ab	۳۴۴/۸ a
	T3	۳۱۰/۱ bc	۳/۵ ab	۷/۹ abc	۸۰۵/۴ cde	۲۸/۸ a	۲۳۱/۹ bcde
	T4	۳۱۴/۸ bc	۳/۵ ab	۸/۱ abc	۷۰۶/۳ cde	۲۶/۴ ab	۱۸۶/۶ cdef
۱۵۰	T1	۳۹۱/۱ abc	۴/۰ a	۹/۱ abc	۹۹۱/۳ abc	۱۹/۴ e	۱۹۱/۵ cde
	T2	۳۱۷/۳ bc	۴/۱ a	۷/۶ abc	۹۸۰/۵ abc	۲۸/۰ a	۲۷۶/۰ ab
	T3	۵۲۰/۸ a	۳/۶ ab	۸/۸ a	۹۷۵/۳ abc	۲۶/۸ ab	۲۵۹/۸ bcd
	T4	۳۸۶/۳ abc	۴/۰ ab	۷/۴ bc	۷۷۶/۳ cde	۲۳/۴ cd	۱۸۱/۶ def
۲۲۵	T1	۳۶۷/۷ abc	۳/۳ b	۸/۴ ab	۶۸۸/۲ cde	۲۵/۲ bc	۱۷۲/۵ ef
	T2	۴۲۷/۱ abc	۴/۰ a	۷/۹ abc	۸۶۶/۱ bcd	۲۲/۵ d	۱۹۴/۹ cde
	T3	۵۰۷/۱ a	۳/۷ ab	۷/۰ c	۵۰۶/۷ e	۲۱/۸ d	۱۰۹/۷ f
	T4	۴۶۸/۴ ab	۳/۶ ab	۷/۷ abc	۵۹۶/۱ de	۲۶/۹ ab	۱۶۱/۹ ef

اعدادی که در هر ستون حداقل دارای یک حرف مشترک هستند فاقد تفاوت معنی دار بر اساس آزمون دانکن در سطح ۵ درصد می باشند.

فهرست منابع:

۱. احمدی، م. ر. و ف. جاویدفر. تغذیه گیاه روغنی کلزا (ترجمه). شرکت سهامی خاص توسعه کشت دانه های روغنی. ۱۳۷۷. ص ۸۵
۲. اسماعیلی، م. ر. ا. گلچین و م. خیایوی. تعیین میزان و زمان مصرف ازت در زراعت کلزا و دونوع شرایط آب و هوایی استان زنجان. هفتمین کنگره زراعت و اصلاح نباتات ایران. ۱۳۸۱، ص ۴۴-۴۵.

۳. زنگانی، ا. بررسی سطوح مختلف نیتروژن بر روند رشد و عملکرد کمی و کیفی کلزا در منطقه آب و هوایی اهواز. پایان نامه کارشناسی ارشد رشته زراعت، دانشگاه شهید چمران اهواز، ۲۲۷ صفحه. ۱۳۸۱.
۴. صادقی پور، ا. ۱۳۷۵. بررسی تأثیر کاربرد سطوح مختلف ازت و تراکم بوته بر روی روند رشد و عملکرد کمی و کیفی کلزا رقم تاور در شرایط آب و هوایی خوزستان. پایان نامه کارشناسی ارشد زراعت دانشگاه آزاد واحد اهواز فرهمند، علیرضا. فرداد، حسین. لیاقت، عبدالمجید. کاشی، عبدالکریم. بررسی تأثیر میزان آب آبیاری و کود نیتروژن بر کمیت و کیفیت گوجه فرنگی در شرایط کم آبیاری. مجله علوم کشاورزی ایران. جلد ۳۷، شماره ۲، سال ۱۳۸۵ (۲۷۳-۲۷۹).
۵. میرزا شاهی، ک.س. سلیم پور، ع. دریاشناس، م. ملکوتی و ح. رضایی. تعیین مناسب ترین میزان و روش مصرف ازت در زراعت کلزا در صفی آباد. نشریه علمی پژوهشی خاک و آب. ویژه نامه کلزا، جلد ۱۲، شماره ۱۲: ص ۷-۱۱. ۱۳۷۹.
6. Gilbert, N. W. and T. C. Tucker. Growth, yield and yield components of safflower as affected by sources, rate, and time of application of nitrogen. *Agron. J.* 59: 54-56. 1987.
7. Hatam, M. and G.O. Abbasi, oil seed crop in crop production. National Book Foundation Islamabad, Pakistan. pp:378. 1994.
8. Imtiaz, M., H. Raiz, K.H. Anwar, A Gulzae and C.A. Ghulam, Response of brassica cultivars to fertilizer level under rainfed condition. *pak.j.aoil sci.*, 11:60-63. 1992.
9. Islam, N., E. J. Evans. Influence of lodging and nitrogen rate on the yield and yield attributes of oilseed rape (*Brassica napus L.*) Department of Agriculture, The University, Newcastle Upon Tyne, NE1 7UR, UK. 1994. Khan, A.R., M. Munir and M.A. Yousaf, Rape seed and mustard in Pakistan. directorate of publication of Pakistan. Agricultural research Council Islamabad, pp:1-6 and 93. 1987
10. Mankotish, B.S. and H.L. Sharma. Yield attributes and yield of gobhi sarson (*Brassica napus L.*) and toria (*Brassica rapa*) under different levels of nitrogen, phosphorus and farm yard manure in mid-hills of north western Himalayas. *Indian J. Agri. Sci.* 67(3): 106-109. 1997.
11. Mumtaz Akhtar Cheema, Muhammad Saleem & M. Asghar Malik. Effect of row spacing and nitrogen management of agronomic traits and oil quality of canola (*Brassica napus L.*) Department of Agronomy, University of Agriculture, Faisalabad. *Pak. J. Agri. Sci. Val'* 38 (3-4), 2001.
12. Musa, M., N.K. Aadal, M.A. Shahzad, G.A. Chaudhry and A.H. Khalid, yield potential and co-relation studies of mustard as affected by varying fertilizer doses and row spacing. *pak.j.soil sci.*, 11:91-94. 1994.
13. Narang, R.S., S.S. Mahal and M.S. Gill. Nitrogen, phosphorus and sulphur utilization in toria (*Brassica campestris L.*) as affected by moisture availability. *Fertilizer News*, 58(3): 27-29 (*Field Crops Abst.* 48(8): 770, 1995). 1993.
14. Nasr, H. G., N. Katkhuda and L. Tannir. Effect of nitrogen fertilizer and row spacing on safflower yield and other characteristics. *Agron. J.* 70: 683-685. 1978.
15. Patric, B. & D. L. Smith. Accumulation and redistribution of dry matter and nitrogen by spring barley. *Agron. J.* 85:1114-1121. 1993.
16. Qayyum, S.M., A.H. Ansari, M.I. Sohu, N.S. Arain and M.A. Arain.. Influence of nitrogen levels on the growth and yield of rape (*Brassica napus L.*). *J. Agri. Res. Lahore*, 29(4): 473-480. 1991
17. Roshni Rashid, Md. Fazlul Karim and Mirza Hasanuzzaman. Response of Rapeseed (*Brassica campestris L.*) To Different Nitrogen Doses and Number of Weeding. Department of Agronomy, Sher-e-Bangla Agricultural University, Dhaka-1207, Bangladesh. *Middle-East Journal of Scientific Research* 2 (3-4): 146-150, 2007. ISSN 1990-9233 © IDOSI Publications, 2007
18. Roy, V., S. Maity and B.N. Chatter, Growth analysis and fertilizer response of "varuna" Indian mustard. *ind.j. Agri. Sci.*, 51:173-180. 1981.

19. Singh, S. S., Effect of fertilizer application and weed control on the yield of mustard (*Brassica juncea* L.) .Ind.j.Agron., 37 :196 -198. 1985.
20. Wojnowska, T., H. Panak and S. Sienkiewicz. Reaction of winter oilseed rape to increasing levels of nitrogen fertilizer application under conditions of Ketrzyn Chemozem. Rosling Oleiste, Poland, 16(I): 173-180. 1995.